

heter, som livet kunde överraska folk med, och i vilka min mor eller far skulle taga del och rådfrågas, skulle ta sig alltför lång tid. I detta sammanhang ska jag endast relatera ett av många fall, då någon tygt och blekt av sorg i korta ordalag redogjorde sin ärende: Någon anhörig hade avlidit, begravningen skulle ordnas, de hade ingen tygglig, sovit kappa eller någon sorg-hatt; kunde de "tro" få låna frans. Det fick de - utan undantag - det visste de - och utan kostnad. En sovit kappa eller klänning packades in, och så bilade kunden befriad iväg igen. I min fars afför såldes bland mycket annat även begravningskransar. Både i ett hörn på magasinet såg tre träribbor ut från väggen. På dessa hängde de tre sorters kransar, som firmen förde. Därav två sorters pärlkransar, små vita och något större svarta, avsedda att heda barn, respektive vuxna minne. Jag kan se för mig dessa sammanflätade ståltrådslingar överträdde med glas-pärlor, som omgav en medaljong med krusifik under kupig glas. Priset på dessa kransar förhåller sig på - om jag inte misomminer mig - 3 - 6 kr. st. Därmed lade sig tjuvakt i